

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2163/2019
18.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Катарине Манојловић Андрић, Марине Милановић и Гордане Џакуле, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Мијаиловић адвокат из ..., против тужене Европске пословне школе из Београда, чији је пуномоћник Марија Чабаркапа адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2645/18 од 28.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2645/18 од 28.02.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2645/18 од 28.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 417/2016 од 23.02.2018. године која је исправљена решењем тог суда П1 417/2016 од 22.05.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је ништава одредба члана 2. Анекса уговора о раду бр. ... од ...2014. године, закљученог између тужиље и тужене, која гласи: „исплата зараде ће се вршити према финансијским могућностима школе, а најкасније у року од шест месеци“. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на име неисплаћене разлике зараде за период од марта 2015. године до јуна 2016. године исплати тужиљи новчане износе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да у име и за рачун тужиље уплати Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање и Националној служби за запошљавање доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и доприносе за осигурање за случај незапослености, за период од марта 2015. године до јуна 2016. године, на новчане износе наведене у овом ставу изреке, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да на име неисплаћене накнаде трошкова за превоз исплати тужиљи износ од 3.000,00 динара за март 2015. године са законском затезном каматом од 01.03.2015. године и износ од 1.000,00 динара за март 2016. године са законском затезном каматом

од 01.03.2016. године, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиљи трошкове поступка у укупном износу од 90.140,00 динара са законском затезном каматом од 23.02.2018. године до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев тужене којим је тражила да се обавезе тужиља на накнаду трошкова поступка са законском затезном каматом.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2645/18 од 28.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П1 417/2016 од 23.02.2018. године, исправљена решењем истог суда П1 417/2016 од 22.05.2018. године, у првом, другом и трећем ставу изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Другог основног суда у Београду П1 417/2016 од 23.02.2018. године, исправљена решењем истог суда П1 417/2016 од 22.05.2018. године, у четвртном, петом и шестом ставу изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, који о дозвољености посебне ревизије одлучује на основу става 2. наведене одредбе, у овом случају нису испуњени потребни услови да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужене. У спору за утврђење ништавости дела једне одредбе анекса уговора о раду и наплату новчаног потраживања - дела неисплаћене зараде, нема правних питања која би требало размотрити у општем интересу или у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега нема места одлучивању о посебној ревизији ни ради уједначавања судске праксе. Коначно, нема места одлучивању о посебној ревизији ни ради новог тумачења материјалног права, примењеног на утврђено чињенично стање.

Из наведених разлога, одлучено као у првом ставу изреке.

Спор за утврђење ништавости анекса уговора о раду и наплату новчаног потраживања из радног односа је спор из радног односа. Поступак у парницама из радних односа је посебан парнични поступак, уређен члановима 436-441. ЗПП.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Наведена одредба не може се применити у овом поступку јер спор за утврђење ништавости анекса уговора о раду није спор о заснивању, постојању или престанку радног односа. Ревизија тужене није

дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП, јер је вредност предмета спора очигледно нижа од динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, која је меродавна за оцену дозвољености ревизије у смислу наведене законске одредбе.

Следствено изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Тужиљин захтев за накнаду трошкова поступка, по оцени Врховног касационог суда, није основан јер трошкови одговора на ревизију нису били нужни. Због тога је применом члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић